

CRÒNICA DE L'XI CONGRÉS DE L'STEI INTERSINDICAL

Montserrat Nadal,
coordinador de Pissarra

El divendres dia 13 de maig, al voltant de les 17 hores, va tenir lloc la presentació i inauguració de l'XI Congrés de l'STEI Intersindical, que va anar a càrrec de Rosa Peña i de Josep Coll. En una intervenció molt amena i plena d'acudits i referències molt ocurrents, entre les quals hi hagué la lectura d'un text breu de Ramon Llull molt difícil d'entendre, donaren el sus a l'inici dels distints actes que havien de conformar el contingut de la trobada de les afiliades i afiliats del nostre sindicat. Després de les seves paraules, tingué lloc la benvinguda i salutació del batle de Santa Maria del Camí, Nicolau Canyelles; i acte seguit qui es va adreçar als congressistes va ser el Vicepresident del Govern de

les Illes Balears, Gabriel Barceló.

A continuació, va tenir lloc un reconeixement a l'afiliació de l'STEI Intersindical: a totes aquelles companyes i companys ja jubilats als quals es va agrair tants anys de dedicació desinteressada i de suport continuat a la nostra organització, amb el lliurament d'un lot de llibres i un diploma. Un cop acabat aquest acte, es va servir una mica de berenar al pati exterior de Ses Cases des Mestres, amenitzat per la veu i la música de Pere Janer i de Faust Morell.

Amb les forces refetes, havent elegit la Mesa del Congrés, es va començar a debatre la Ponència d'Organització i Estatuts, que va ser defensada per part de Francesc X. Alomar i Tomàs Martínez.

Mentre es votaven les esmenes referides a aquest document, el dissabte al matí, va tenir lloc la presència del conseller d'Educació, Martí March, que va adreçar unes paraules als congressistes. El màxim responsable de la Conselleria felicità l'STEI per la celebració del seu Congrés, en un context de "món globalitzat que està qüestionant el paper dels sindicats", dels quals digué que "no sobren, sinó que són necessaris per a la millora de la qualitat de vida de la gent".

El conseller manifestà que una de les seves màximes prioritats, un cop va haver accedit al seu càrrec, va ser "posar les bases perquè el conflicte educatiu s'anàs diluint", i agraià a l'STEI, a la Federació d'Ensenyament de CCOO i a ANPE que haguessin signat l'Acord Marc per a la recuperació de les condicions socials i laborals del sector d'ensenyament públic. March expressà que la seva voluntat era "recuperar la normalitat, la tranquil·litat i refer els ponts de la confiança entre l'Administració i la comunitat educativa".

March afegí també que l'Acord Marc era el full de ruta de la legislatura, però que calia anar més enllà, amb la posada en marxa de totes aquelles reivindicacions pendents per a una bona política educativa, amb la reactivació de l'Acord de l'ensenyament concertat, un fet que permetria a aquest col·lectiu la recuperació dels seus drets, malmesos a causa de les retallades. Amb el diàleg com a element clau, per a la millora de la imatge de l'educació pública, en el qual sigui possible fins i tot "pactar els desacords".

El conseller acabà la seva intervenció fent una crida a la necessitat de fer feina, de manera conjunta, en la recerca de la "qualitat i l'equitat, amb l'escola com a un dels mitjans més potents per a la cohesió social, amb l'objectiu de millorar l'èxit educatiu i abaixar les elevades taxes d'abandonament escolar". Les seves darrerres paraules es referiren a la tasca sindical, com a element bàsic de negociació, i amb els agraïments a Gabriel Caldentey per la seva

fructífera tasca al capdavant de l'STEI Intersindical.

Després de les paraules del conseller March, es va seguir amb el debat de la Ponència d'Organització i Estatuts i de les nombroses esmenes que s'hi havien presentat, en un debat plural i molt enriquidor. Un cop enllestit aquest apartat, es va tractar la Ponència d'Acció Sindical, defensada per Miquel Gelabert.

Debatuda i aprovada la Ponència d'Acció Sindical, el Congrés va aprovar dues propostes de resolució que havia presentat Pere Polo: una era "Les persones primer: acollida de refugiats", en suport a aquestes persones que havien de fugir dels seus països d'origen i de rebuig de l'actitud dels estats europeus davant aquesta crisi humanitària. L'altra, amb el títol de "Declaració en suport a la democràcia al Brasil", expressava la seva oposició a l'ofensiva política, judicial i mediàtica contra el Govern de Dilma Roussef, a la qual es donava suport.

Després de l'aprovació de les propostes de resolució, es va procedir a la votació de les persones que havien de formar part de la nova Comissió Executiva de l'STEI i del seu Consell Plenari Intersindical.

En l'apartat de salutacions dels convidats que venien de fora, la primera persona que va intervenir va ser la secretària de la Direcció Nacional del Sindicato Nacional de Trabajadores de

la Educación, la Ciencia y el Deporte (SNTECD), de Cuba, Maïda Francisca Díaz Padilla. Agraï la invitació que havien rebut per part de l'organització del Congrés i es va referir, també, als llaços de feina sindical que mantenien amb la nostra entitat des de feia molts anys. Desitjà a l'STEI molts d'èxits en la seva nova etapa i convidà els assistents a participar en el Congreso de Pedagogía que es farà a Cuba l'any 2017, en el qual hi ha una secció sindical dedicada a l'àrea d'educació, amb un gran nombre de ponències i treballs d'un gran interès.

Miguel Ángel Dualde, en nom de la Confederación de Trabajadores de la Educación de la República Argentina (CETERA), va fer arribar als assistents al Congrés una salutació fraterna confederal i central, en un moment delicat "a causa dels avenços preocupants de la dreta". Felicità la gent de l'STEI, amb la qual digué que hi havia "forts llaços i lligams des del temps de la crisi", i féu esment de la importància de la solidaritat i la cooperació com a moviment d'àmbit mundial.

Dualde parlà de la importància de l'aprenentatge que hom havia de fer, a partir d'un procés de construcció col·lectiva, amb unes maneres de conducció de tipus vertical. Digué, també, que se'n duia tot el que havia sentit en el Congrés de l'STEI "per a comptar-ho i multiplicar-ho" en els països d'Amèrica Llatina, en els quals hi havia un front molt agressiu format pel poder judicial, la majoria de grups mediàtics i el sector

empresariat, tal com s'havia pogut veure en el cas de Dilma Rousseff al Brasil. Finalment, comentà que a l'Argentina "en cinc mesos s'havien tirat per la borda deu anys de feina", i que el moviment sindical era un valuós "exemple per a construir la resistència".

Els representants d'STE-EILAS, Raúl López i Kepa Yécora, donaren les gràcies per la invitació rebuda i felicitaren de tot cor l'STEI en la seva nova

etapa. Es varen referir a les retallades salvatges que s'havien aplicat a l'Estat espanyol al llarg dels darrers anys i, d'una manera més concreta, a "l'herència enverinada del Partit Popular". Els companys bascos feren una crida per "un sindicalisme combatiu" en contra de la LOMCE i dels seus greus efectes damunt les llengües pròpies dels territoris de l'Estat espanyol distintes del castellà. Lloaren la lluita exemplar de la comunitat educativa de les Illes Balears en la defensa del català i felicitaren els responsables de la nova Executiva.

En nom dels STEs va intervenir una de les representants de l'Organització de Dones, Juana Navarro. Un cop va haver agraït la seva invitació, recordà al ple del Congrés que les dones seguien discriminades, amb dades com un 20% d'aquestes als càrrecs de representació; o amb una bretxa salarial entre allò que cobren les dones i el sou dels homes que anava entre un 35 i un 27%. La companya va fer una crida a la necessitat de reforçar les àrees de dones,

tant dels sindicats com de la Confederació, i digué que “el feminisme és necessari si volem una igualtat real” entre els homes i les dones, i que calia seguir amb les reivindicacions sindicals, perquè “el món serà femení, o no serà”. En darrer terme, valorà de forma molt positiva que la composició de la nova Comissió Executiva de l’STEI fos paritària.

Voro Benavent, en nom de la Confederació Intersindical, expressà que davant l’atac salvatge del neoliberalisme el que calia era la defensa de l’internacionalisme, i que “la nostra mobilització apunta en la direcció d’un altre sistema”. Es referí, també, a la defensa de les llengües pròpies dels distints pobles de l’Estat espanyol, que són una de les lluites dels STEs i de la Confederació. Recordà els dies viscuts durant la vaga indefinida a l’ensenyament de les Illes Balears durant els mesos de setembre i d’octubre de 2013, i l’allau de solidaritat i de suport que aquest fet havia despertat arreu de l’Estat. El company Benavent acabà la seva intervenció fent una crida a la necessitat del treball en comú, davant el centralisme

polític del Govern central, i que “ens havíem de mantenir forts com a poble; que aquest és el camí a seguir”.

Àngel Jiménez, en nom de la Intersindical Alternativa de Catalunya (IAC), féu arribar una fraternal abraçada de part de la seva organització, alhora que agrai la magnífica acollida que havia rebut durant tot el Congrés, amb molts bon debats i profitoses deliberacions.

Jiménez parlà dels 600 delegats amb què compta la IAC, “que ha estat capaç d’aguantar la sotregada de la crisi i de la mala praxi del sindicalisme oficialista”. Esmentà que és la primera força entre el funcionariat de la Generalitat de Catalunya, i la segona en la Mesa General de la Funció Pública del Principat. També es referí a l’elevada xifra d’abstenció que es donava darrerament en els diferents processos

electorals, “un fet que ens ha de dur a posar més l’èmfasi en una major participació, en donar més veu al conjunt de treballadores i treballadors; ja que només es valora allò que es lluita, es defensa de debò allò que s’aconsegueix amb esforç, sobretot en un context de tantes retallades”.

El representant de la IAC insistí, també, en “la necessitat de fer pedagogia, i de donar a conèixer la realitat en què estam immersos”, amb casos tan greus com els desnonaments o el nombre de famílies que pateixen pobresa energètica. Pel que fa a qüestions de política econòmica i social, comentà que les dones treballadores cobren un 25% menys que els seus companys homes, o que la precarietat laboral s’acarnissa d’una manera molt ferotge amb els joves i els majors de 45 anys.

Jiménez denuncià els efectes de la posada en marxa del TTIP i de les polítiques de la Troika amb el seu deute il·legítim, que l’únic que fan és sotmetre les persones,

amb l'aplicació de lleis com les darreres versions de la Reforma Laboral, o la Llei Mordassa del ministre Fernández Díaz. Davant les accions de repressió de l'activitat sindical i política, féu una crida per la llibertat d'Andrés Bóvalo i d'altres companyes i companys que havien estat processats, i remarcà la necessitat d'una lluita transversal per a tota organització sindical que es defineix com a "sociopolítica", tal com figura en els estatuts de l'STEI.

El company de la IAC acabà la seva intervenció dient que a la seva organització "ho tenim clar"; ja que som un sindicat "nacional i de classe", en el qual no es poden deslligar els anhels "del dret a l'autodeterminació amb els drets socials", tal com han intentat fer els tribunals de l'Estat espanyol amb algunes de les darreres lleis aprovades pel Parlament de Catalunya. En les seves darreres paraules, cità uns versos de Martí i Pol, tot referint-se a la nova etapa de l'STEI, en què "tot està per fer i tot és possible".

Vicent Maurí, en nom de l'STEPV-Intersindical Valenciana, saludà en primer lloc tots els assistents al Congrés i aclarí que "posar a punt un sindicat, és sempre un repte de futur". Pel que fa a la situació del País Valencià, comentà que s'havien hagut d'enfrontar tant al Govern espanyol com al de la Comunitat autònoma, en un context de moltes lluites socials però, també, dins un espai unitari de mobilització i treball. Digué que, des de l'STEPV-IV, s'havia contribuït al canvi polític al País Valencià el mes de maig de 2015, un fet que havia de suposar un canvi real amb la "substitució de les polítiques neoliberals i la derogació de les polítiques dures de les darreres dècades".

Maurí esmentà que el canvi de Govern a la Generalitat valenciana no suposava un xec en blanc als nous responsables de l'Administració, dels quals esperaven que complissin els compromisos adquirits i que fessin feina en l'assoliment d'un "major grau d'autogovern", amb la posada en marxa de "plans d'emergència social", l'elaboració d'un "marc valencià de relacions laborals", la "millora del finançament", o un nou Acord de legislatura per al personal de la Generalitat.

El representant de l'STEPV-IV criticà molt durament el reglament de la nova Llei de Participació del Govern valencià, que recull un clar tracte de favor envers CCOO i la UGT, i lloà les bones relacions mantingudes des de sempre amb l'STEI, amb un record especial a la magnífica tasca duita a terme i la bona amistat amb l'enyorat company Sebastià Serra.

En el comiat de Gabriel Caldentey com a secretari general de l'STEI, Vicent Maurí féu esment de la forta amistat que Caldentey havia mantingut amb la

Intersindical Valenciana, en una lluita conjunta pels drets de la classe treballadora, enllaçats en la defensa de la llengua catalana que ens agermana a banda i banda

de la mar Mediterrània. Parlà, també, de la gran incidència de l'STEI a l'Amèrica Llatina, un lloc en el qual "ha obert camí, en el camp de la solidaritat, amb l'establiment

Miquel Gelabert agrai l'assistència a totes les persones presents en el Congrés, desitjà a tothom "un bon viatge de retorn a casa" i manifestà que dilluns ja hem de posar en marxa aquest projecte d'acció sindical que hem debatut al llarg d'aquests dos dies". Acabà la seva intervenció dient que "som totes i tots que hem d'omplir aquest espai sindical que ens espera".

Amb el cant de "La Balanguera", que va ser interpretada de manera magistral per la companya Maria Camps, i de "La Internacional" es va cloure l'XI Congrés de l'STEI Intersindical.

d'aliances estables i fonamentals amb altres organitzacions que fan sindicalisme de classe", davant l'amenaça cada cop més evident del nou neoliberalisme, tal com s'ha pogut veure en el "cop d'estat del Brasil" contra Dilma Rousseff.

Maurí acabà la seva intervenció amb el desig que el nou Congrés servís per a "refermar la lluita" i perquè l'STEI "en sortís enfortit", i va fer arribar a Gabriel Caldentey un regal d'agraïment de part de l'STEPV-IV, per tants d'anys d'amistat i de lluita compartida.

Gabriel Caldentey agrai el regal i les paraules del company Vicent Maurí, i digué que "el millor que passa als Congressos és com acaben, i aquest acaba bé, perquè l'STEI en surt més fort, reforçat per a seguir en la lluita en la defensa de les seves idees".

Les persones que formaran part de la nova Comissió Executiva de l'STEI, així com els càrrecs que assumirà cada una d'elles, són les següents:

Miquel Gelabert, secretaria general i secretaria d'acció sindical.

Francesc X. Alomar, secretaria d'organització i finances.

Cosme Orell, secretaria d'ensenyament públic.

Ramon Mondéjar, secretaria d'ensenyament privat-concertat.

Francesc M. Ramis, secretaria d'administració autonòmica i secretaria de moviments socials.

Margalida Català, secretaria de sanitat.

Jaume Pons, secretaria d'administració local.

Maria Camps, secretaria territorial de Menorca.

Pere Lomas, secretaria territorial de Pitiüses.

Gabriel Caldentey, secretaria de relacions intersindicals.

Sandra Serra, secretaria de la dona.

Maria Antònia Font, secretaria de normalització lingüística.

Dana Garcias, secretaria de formació i vocal de la secretaria de moviments socials.

Lluís Segura, secretaria d'afiliació.

Catalina Font, vocal de la secretaria d'afiliació. ■